

BOG

PASSWORD (/BOEGER/PASSWORD)

Af Klaus Høeck (/forfattere/klaus-hoeck) (2021)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/password) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratusiden.dk/boeger/password&title=Password>)Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/password&status=Password+http://litteratusiden.dk/boeger/password>)

Som den skov, Høeck vandrer i, er hans digtsamling som et åbent landskab med veje og spor, hvor der aldrig er langt fra det sublime og ophøjede til det jævne og hverdagslige.

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

<https://bibliotek.dk/da/search/work/?>

SEARCH_BLOCK_FORM-870970-

BASIS%3A38627902&FRAGMENT=CONTENT)

TAGS:

FUGLE (/TAXONOMY/TERM/3539)

IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

KUNST (/TAXONOMY/TERM/6006)

LITTERATUR (/TAXONOMY/TERM/6448)

LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482)

NATUREN (/TAXONOMY/TERM/7605)

TEKNOLOGI (/TAXONOMY/TERM/10448)

ANMELDELSE

05 mar.21

(/users/jens-hjollund)

Af Jens Hjøllund (/users/jens-hjollund)
Skribent

Som den skov, Klaus Høeck vandrer i, er hans store digtsamling som et åbent landskab med mange veje og spor, hvor der aldrig er langt fra det sublime og ophøjede til det jævne og hverdagslige.

At give sig i kast med Klaus Høecks kæmpedigtsamling 'Password' er som at bevæge sig igennem et landskab og blive sendt ud på en skovvandring. En vandring, der kan følge den brede skovvej kronologisk gennem samlingens næsten 400 digte, eller bevæge sig ad smalle stier på kryds og tværs mellem de enkelte tekster.

Skoven optræder allerede på bogens første side: *"sent på min bane/ gennem livet befinder/ jeg mig eller ret// tere har jeg valgt/ at fare vild i en skov..."* Det er Dantes (<https://litteratusiden.dk/forfattere/dante-alighieri>)skov fra indledningen til Den Guddommelige Kommedie (<https://litteratusiden.dk/boeger/dantes-guddommelige-komedie>) og den første af samlingens mange referencer til litteratur og kunst.

Skoven i 'Password' er dog ikke kun den symbolske og litterære hos Dante, den er også konkret og fysisk: Stingstedskoven i nærheden af digterens hjem på Nordfyn, der udgør sted og rum for mange af digtene. Som på digterens vandringer længere og dybere ind i skovens labyrinter og hemmeligheder er der heller ikke i bogen et samlende centrum, hvorfra alting kan overskues og forklares.

Som altid hos Klaus Høeck er der også i 'Password' et bagvedliggende system, eller formskema, til at holde sammen på mangfoldigheden af stemmer og spor. I modsætning til tidligere, hvor systemdigteren Høeck arbejdede med komplicerede matematiske og computergenererede systemer, er han i sine seneste bøger nået frem til en mere enkel formel, eller "prototype". Et digt bestående af fire strofer, hvor den enkelte strofe er bygget som et haikudigt med tre linjer på 5-7-5 stavelser. Set i tilbageblik på liv og digt, som der er mange eksempler på i bogen, er det en bevægelse fra det digitale og hen imod det analoge: *"jeg har som sagt valgt/ at fare vild i stedet/ for at følge den// rette vej – jeg som/ havde beregnet så man/ ge algoritmer// og kvadratrødder/ jeg som havde digta/ liseret min digt// ning jeg færdes nu/ rundt i analogiens/ vældige skove"*.

Trods digtenes form med de karakteristiske knækkede linjer og uortodokse orddele har Klaus Høeck skabt en åben og meget rummelig udtryksform, der med stor frihed bevæger sig mellem vidt forskellige emner og livsområder: erindring, kærlighed, dagligdag, metafysik, samfundskritik og natur indgår i forbindelser med hinanden på kryds og tværs.

Ikke mindst naturen og dermed også kritikken af den accelererende klimakrise, dyrearterne der forsvinder og rovdriften på klodens ressourcer kalder på digterens vrede og politiske stillingtagen. Flere steder kalder han bogen for sine "grønne digte", og den aldrende digter giver faklen videre til næste generation: *"grønt hvor jeg elsker/ dig grønt – skrev lorca for hun/ drede år siden// og la cour tredve/ år senere – nu gentla/ get af mig her og// nu hvor jeg skriver/ faklen videre med dens/ grønne ild til næ// ste generations/ grønne grene grønne bla/ de grønne digte"*.

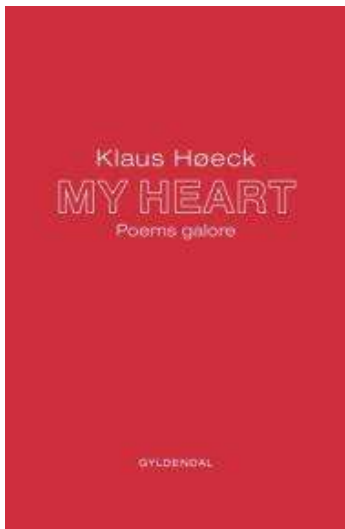
Naturen, som Klaus Høeck bevæger sig rundt i, er den fysiske, analoge, men det er også et eksistentielt rum, hvor digteren tænker over poesiens væsen, møder digterkolleger og kunstnere, både de levende og de døde, og trækker linjer frem og tilbage gennem sit liv og store forfatterskab. Der er meget patos og eftertænksomhed, men også meget humor og ironi i digtene. Også når det gælder tanken på forgængeligheden og døden, der hele tiden er nærværende. Det handler om at gå, men også om at fare vild i skoven og stå i den sidste og inderste labyrint, hvor såvel eventyret og underet som afslutningen venter: *"døden kalder på/ mig – endnu langvejsfra (gud/ være lovet) men// uden tvivl for jeg/ hører dens stemme om nat/ ten som et password// ovre fra skoven/ så går jeg derover næ/ ste dag – okay det// var kun ravnene/ og muldvarpernes tavse/ velvet underground"*.

I samlingens sidste digt trækker Høeck "poesiens samuraisværd" og erklærer, at nu kommer der ikke flere digte, *"døden skal ikke/ afslutte mit forfatter/ skab – det gør jeg selv"*. Tidligere i bogen udtrykker han et lignende ønske om ikke at skrive flere digte, men må konstatere at det åbenbart er helt umuligt. Som læser håber man bare på at lysten og trangen til at skrive må overtrumfe ønsket om at holde op.

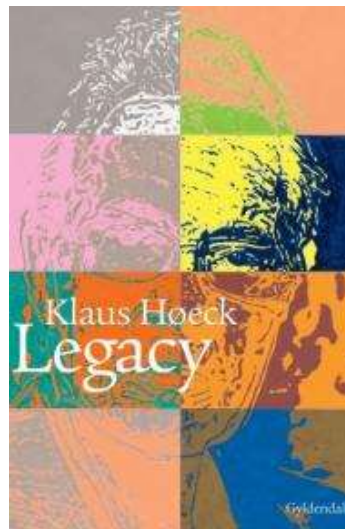
BOGDETALJER

Andre bøger af Klaus Høeck

(/boeger/my-heart-poems-galore)
MY HEART : POEMS GALORE (/BOEGER/MY-HEART-POEMS-
GALORE)
Af Klaus Høeck

(/boeger/legacy)
LEGACY (/BOEGER/LEGACY)
Af Klaus Høeck

(/boeger/live)
LIVE (/BOEGER/LIVE)
Af Klaus Høeck

(/boeger/palimpsest-over-et-arhundrede)
PALIMPSEST OVER ET ÅRHUNDREDE (/BOEGER/PALIMPSEST-
OVER-ET-ARHUNDREDE)
Af Klaus Høeck

Nyere dansk lyrik

